

TREŚĆ:

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

Poz. 24. nr 40 z dnia 11.III.1955 r. w sprawie zasad wyboru i trybu uzgadniania lokalizacji inwestycji.

24.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

nr 40 z dnia 11 marca 1955 r.

(znak: PT. 31-1)

w sprawie zasad wyboru i trybu uzgadniania lokalizacji inwestycji.

Na podstawie § 3 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. z 1949 r. Nr 26, poz. 190 i z 1950 r. Nr 22, poz. 188) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zatwierdza się instrukcję o zasadach wyboru i trybie uzgadniania lokalizacji inwestycji, stanowiącą załącznik do niniejszego zarządzenia (Instrukcja PKPG nr 92 A).

§ 2. Traci moc zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) nr 193 z dnia 18 czerwca 1952 r. w sprawie zasad sposobu uzgadniania lokalizacji obiektów inwestycyjnych oraz „Instrukcja o zasadach uzgadniania lokalizacji obiektów inwestycyjnych nr 92” stanowiąca załącznik do wymienionego zarządzenia.

§ 3. Właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) w oparciu o ramowe zasady załączonej instrukcji mogą w porozumieniu z Przewodniczącym PKPG ze względu na specyfikę ich resortów ustalić szczegółowe zasady wyboru i tryb uzgadniania lokalizacji inwestycji podległych im jednostek.

§ 4. Zarządzenie obowiązuje od dnia 15 kwietnia 1955 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

E. Szyr

Załącznik do zarządzenia
Przewodniczącego PKPG
nr 40 z dnia 11 marca 1955 r.

I N S T R U K C J A nr 92 A

o zasadach wyboru i trybie uzgadniania lokalizacji inwestycji.

R O Z D Z I A Ł I.

Postanowienia ogólne.

§ 1. 1. Instrukcja ustala zasady wyboru i tryb uzgadniania lokalizacji inwestycji budowlanych i budowlano-montażowych, nie wyłączając inwestycji zakwalifikowanych przez inwestora centralnego jako specjalne.

2. Obowiązkowi uzgadniania lokalizacji podlega także zajęcie gruntu lub budynku, połączone ze zmianą ich dotychczasowego użytkowania.

2. 1. **Lokalizacja ogólna** polega na określeniu w sposób przybliżony miejsca (np. osiedle, gromada, powiat), w którym ma być wykonana dana inwestycja.

2. Lokalizacja ogólna inwestycji liniowych (drogi, koleje, łączność itp.) polega na określeniu ogólnego przebiegu trasy z wymienieniem punktów krańcowych i ważniejszych pod względem gospodarczym miejscowości na trasie.

§ 3. 1. **Lokalizacja szczegółowa** polega na dokładnym określeniu terenu, na którym inwestycja ma być wykonana i jej usytuowania na tym terenie.

2. Lokalizacja szczegółowa inwestycji liniowych polega na ustaleniu dokładnego przebiegu trasy w terenie.

§ 4. Lokalizację ogólną należy uzgadniać dla inwestycji stanowiącej całość gospodarczą znajdującą się na jednym terenie, dla której sporządza się oddzielne założenia projektu i projekt wstępny.

§ 5. Uzgodnienie lokalizacji ogólnej powinno być dokonane w końcowej fazie opracowywania założeń projektu, a uzgodnienie lokalizacji szczegółowej — w początkowej fazie opracowywania projektu wstępnego.

§ 6. Zatwierdzenie uzgodnionej lokalizacji ogólnej następuje wraz z zatwierdzeniem założeń projektu, a zatwierdzenie uzgodnionej lokalizacji szczegółowej następuje wraz z zatwierdzeniem projektu wstępnego — w trybie ustalonym instrukcją PKPG nr 98 o zasadach sporządzania i zatwierdzania dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla inwestycji (zwaną dalej instrukcją nr 98) stanowiącą załącznik do uchwały nr 559 Prezydium Rządu z dnia 29 lipca 1953 r. po uprzednim przeprowadzeniu postępowania uzgadniającego, przewidzianego w rozdziale III i V niniejszej instrukcji.

§ 7. Dowodem uzgodnienia lokalizacji jest zaświadczenie lokalizacyjne wydane przez właściwe organy.

§ 8. Wydane na podstawie dotychczasowych przepisów zaświadczenia lokalizacji ogólnej i szczegółowej dla inwestycji nie zrealizowanych w okresie planu 6-letniego lub przewidzianych do realizacji w planie 5-letnim — zachowują ważność na okres planu 5-letniego.

R O Z D Z I A Ł II.

Zasady wyboru lokalizacji ogólnej.

§ 9. Przy projektowaniu lokalizacji ogólnej należy w każdym przypadku dążyć do tego, aby inwestycja wpływała na prawidłowy rozwój sieci osadniczej.

§ 10. 1. Przy projektowaniu lokalizacji ogólnej zakładów przemysłowych inwestorzy powinni zwrócić szczególną uwagę na:

- 1) dążenie do możliwie równomiernego rozmieszczenia zakładów przemysłowych na obszarze państwa i poszczególnych województw, ze szczególnym uwzględnieniem obszarów zaniedbanych gospodarczo lub niewłaściwie wykorzystywanych,
- 2) właściwe powiązanie danego zakładu z bazami surowcowymi i odbiorcami zamierzonej produkcji, w celu maksymalnego skrócenia przewozów i eliminacji przewozów zbędnych,
- 3) wpływ, jaki zakład przemysłowy może mieć na rozwój rolnictwa na danym terenie,
- 4) wpływ na zaspokojenie potrzeb konsumpcyjnych i podniesienie stopy życiowej ludności na danym terenie,

- 5) możliwość zapewnienia właściwej obsługi komunikacyjnej przy uwzględnieniu pełnego wykorzystania istniejących i projektowanych urządzeń komunikacyjnych,
- 6) skoordynowanie poszczególnych inwestycji w terenie tak, aby nowopowstające zakłady tworzyły wraz z już istniejącymi oraz planowanymi wzajemnie uzupełniającą się całość,
- 7) możliwość pokrycia zapotrzebowania energii,
- 8) możliwość zaopatrzenia w wodę pitną i przemysłową oraz odprowadzenia ścieków zgodnie z zasadami racjonalnej gospodarki wodnej i względami sanitarnymi,
- 9) możliwość pełnego wykorzystania istniejących zasobów mieszkaniowych, uzbrojenia terenu oraz obiektów nadających się do wykorzystania w zakresie urządzeń komunalnych jak również socjalnych i kulturalnych,
- 10) możliwość zatrudnienia nadwyżek sił roboczych ze szczególnym uwzględnieniem zawodów technicznych wykonywanych tradycyjnie na danym obszarze,
- 11) warunki fizjograficzne terenu,
- 12) warunki zorganizowania budowy na danym terenie (przedsiębiorstwa wykonawcze, materiały budowlane, siła robocza itp.),
- 13) potrzeby obronności państwa.

2. Przy lokalizacji zakładów przemysłowych, których produkcja ma być oparta na miejscowych surowcach mineralnych, należy brać pod uwagę zasoby tych surowców udokumentowane przeprowadzonymi badaniami geologicznymi.

§ 11. 1. Przy wyborze lokalizacji ogólnej państwowych ośrodków maszynowych (POM) należy opierać się na wojewódzkim planie sieci tych ośrodków ze szczególnym zwróceniem uwagi na:

- 1) centralne położenie w stosunku do obsługiwanego rejonu,
- 2) przeciętny promień działania, nie większy niż 15 km,
- 3) bliskość węzła dróg o twardej nawierzchni,
- 4) bliskość stacji kolejowej,
- 5) bliskość linii wysokiego napięcia,
- 6) wykorzystanie istniejącego zagospodarowania terenu (w tym również w zakresie zasobów mieszkaniowych), możliwość przyszłego rozwoju POM, powiązanie go z organami terenowymi, aktywizację istniejących małych miasteczek.

Pożądana jest lokalizacja państwowych ośrodków maszynowych przy miastach powiatowych lub przy miastach przewidywanych na powiatowe.

2. Przy lokalizacji urzędzeń usługowych dla rolnictwa (jak stacje oceny nasion, lecznice weterynaryjne itp.) należy brać pod uwagę rejonizację upraw roślinnych i hodowli.

§ 12. Przy projektowaniu lokalizacji ogólnej baz budowlanych usługowych, transportowych, materiałowych, sprzętowych itp. inwestorzy powinni brać pod uwagę:

- 1) rodzaj obsługi wykonywanej przez bazę,
- 2) cechy charakterystyczne rejonu obsługiwanego przez bazę,
- 3) projektowany rozmiar i zakres działalności bazy,
- 4) źródła zaopatrzenia bazy,
- 5) sposób dotychczasowej obsługi terenu, na którym projektowana jest baza,
- 6) rodzaj, wielkość i kierunki transportu,
- 7) wieloletni program budownictwa na danym terenie.

§ 13. 1. Przy ustalaniu lokalizacji inwestycji z zakresu komunikacji i łączności należy brać pod uwagę koordynację i współdziałanie różnych środków transportu i łączności.

2. Przy ustalaniu lokalizacji linii komunikacyjnych i linii łączności należy zawsze brać pod uwagę aktywizację terenów, przez które te linie będą przechodziły, a w szczególności bezpośrednią obsługę ważniejszych miast i osiedli.

3. Przy ustalaniu lokalizacji ogólnej inwestycji gospodarki samochodowej (baz transportowych, zajezdni, stacji obsługi itp.), należy brać pod uwagę:

- 1) zmniejszenie do minimum jałowych przebiegów pojazdów samochodowych,
- 2) dobre powiązanie z siecią dróg publicznych.

§ 14. 1. Przy projektowaniu lokalizacji magazynów i składów inwestorzy powinni dążyć zależnie od zadań, jakie mają wypełniać, do zbliżenia tych obiektów do odbiorców albo do producentów składowanych towarów.

2. W szczególności inwestorzy powinni brać pod uwagę:

- 1) źródła zaopatrzenia,

- 2) sieć dostawców i odbiorców oraz ich potrzeby i wymagania,
- 3) wielkość przewidywanych przewozów do odbiorców,
- 4) rodzaj transportu i możliwość zapewnienia właściwej obsługi komunikacyjnej.

3. Przy projektowaniu lokalizacji sieci handlu detalicznego i żywienia zbiorowego należy dążyć do jak najlepszego zaspokojenia potrzeb ludności w tym zakresie.

§ 15. Urządzenia komunalne o charakterze sieciowym (wodociągi, kanalizacje, linie tramwajowe i trolejbusowe itp.) powinny być lokalizowane w pierwszym rzędzie w nowobudowanych lub rozbudowywanych ośrodkach przemysłowych oraz ośrodkach posiadających największe braki pod tym względem.

§ 16. 1. Przy projektowaniu lokalizacji ogólnej urzędzeń kulturalnych i socjalnych inwestorzy powinni kierować się w pierwszym rzędzie dążeniem do pełnego zaspokajania potrzeb ludności pracującej, a w szczególności brać pod uwagę:

- 1) liczbę mieszkańców, którzy mają z urzędzeń korzystać oraz wielkość obsługiwanego obszaru,
- 2) stopień uprzemysłowienia terenu,
- 3) strukturę społeczno-gospodarczą wsi,
- 4) lokalne warunki komunikacyjne.

2. W odniesieniu do poszczególnych rodzajów urzędzeń należy ponadto brać pod uwagę:

- 1) w zakresie szkolnictwa:
 - a) szkoły podstawowe powinny być lokalizowane korzystnie z punktu widzenia czasu i łatwości dojścia,
 - b) przemysłowe szkoły zawodowe średnie powinny być lokalizowane w powiązaniu z istniejącymi lub planowanymi ośrodkami przemysłowymi,
 - c) szkoły zawodowe pozostałych typów powinny być równomiernie rozmieszczone w terenie;
- 2) w zakresie ochrony zdrowia:
 - a) przy lokalizacji zakładów służby zdrowia zarówno pomocy zamkniętej jak i otwartej należy dążyć do równomiernego obsłużenia ludności miast i wsi,
 - b) przy lokalizacji sanatoriów i prewentoriów czynnikiem decydującym będą warunki środowiska geograficznego.

3. Żłobki, przedszkola, świetlice dziecięce oraz inne urządzenia socjalne, zapewniające właściwą opiekę dzieciom matek pracujących, powinny być lokalizowane przede wszystkim w ośrodkach przemysłowych, gdzie istnieje lub przewidywane jest zatrudnienie dużej liczby kobiet, w państwowych gospodarstwach rolnych oraz w spółdzielniach produkcyjnych.

ROZDZIAŁ III.

Tryb uzgadniania lokalizacji ogólnej.

§ 17. Uzgodnienia lokalizacji ogólnej wymagają:

- 1) nowe budowy — w rozumieniu zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 163 z 20 maja 1952 r. w sprawie zasad i ramowego trybu sporządzania rocznych planów inwestycyjnych wraz z późniejszymi zmianami (Biuletyn PKPG z 1953 r. nr 17, poz. 74),
- 2) przebudowy dróg publicznych związane ze zmianą szerokości nawierzchni,
- 3) rozbudowy i przebudowy węzłów kolejowych związane ze zmianą układu węzła lub wymagające przesunięcia dworców, stacji przetokowych i ładunkowych,
- 4) budowy nowych stacji lub przystanków kolejowych na istniejących liniach,
- 5) wprowadzenie trakcji elektrycznej na kolej.

§ 18. 1. Nie wymagają uzgadniania lokalizacji ogólnej:

- 1) inwestycje budowlane państwowych gospodarstw rolnych wszystkich resortów, wykonywane w istniejących ośrodkach gospodarczych i związane bezpośrednio z ich działalnością gospodarczą, jak również wszelkie inwestycje spółdzielni produkcyjnych,
- 2) nowe inwestycje wodno-melioracyjne,
- 3) zalesienia inwestycyjne gruntów porolnych i nieużytków,
- 4) mosty i wiadukty na liniach kolejowych, drogach publicznych i ulicach,
- 5) obejścia miast i osiedli stanowiące odcinki dróg publicznych, na których wykonywane są inne inwestycje, co do których istnieje obowiązek uzgadniania lokalizacji ogólnej.

2. Przebudowa lub rozbudowa istniejącego obiektu lub zespołu obiektów nie wymaga uzgadniania lokalizacji ogólnej niezależnie od wielkości nakładów inwestycyjnych, z wyłączeniem przypadków wymienionych w § 17. W szczególności nie wymagają uzgadniania lokalizacji ogólnej rozbudowy polegające na:

- 1) budowie nowych inwestycji liniowych (linie przewodowe napowietrzne lub kablowe, tramwajowe, trolejbusowe, wodociągowe, kanalizacyjne, ulice itp.) stanowiących powiększenie istniejących sieci miejskich lub osiedlowych,
- 2) budowie wszelkich urządzeń o charakterze techniczno-eksploatacyjnym dla istniejących obiektów jak np. budowa nastawni, posterunków blokowych, dróg leśnych, sygnalizacji na drogach wodnych, oczyszczalni ścieków, zajezdni tramwajowych,
- 3) budowie sieci ciepłowniczej w oparciu o istniejącą lub nowobudowaną elektrociepłownię,
- 4) budowie nowych pomieszczeń i pracowni dla istniejącej szkoły wyższej lub budowie warsztatów szkolnych dla istniejącej szkoły — w miejscowości będącej jej siedzibą,
- 5) budowie przez ZOR nowych domów mieszkalnych w ramach istniejącego osiedla mieszkaniowego wybudowanego przez ZOR.

§ 19. 1. Organami właściwymi do wyrażania zgody na lokalizację ogólną inwestycji są:

- 1) Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego (PKPG),
- 2) wojewódzkie komisje planowania gospodarczego (WKPG),
- 3) powiatowe komisje planowania gospodarczego (Pow. KPG) — stosownie do postanowień §§ 20—22.
 2. 1) Ilekroć w niniejszej instrukcji jest mowa o wojewódzkich komisjach planowania gospodarczego, należy przez to rozumieć również miejskie komisje planowania gospodarczego w m. st. Warszawie i m. Łodzi,
 - 2) ilekroć w niniejszej instrukcji jest mowa o powiatowych komisjach planowania gospodarczego, należy przez to rozumieć również miejskie komisje planowania gospodarczego w miastach stanowiących powiaty miejskie.

§ 20. Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego wyraża zgodę na lokalizację ogólną następujących inwestycji:

- 1) elektrownie ciepłe o mocy powyżej 20 MW,
- 2) elektrownie wodne o mocy powyżej 10 MW,
- 3) linie przesyłowe o napięciu powyżej 60 kV oraz stacje transformatorowe — rozdzielcze tego rzędu,
- 4) zakłady przemysłowe resortów: górnictwa, hutnictwa, przemysłu chemicznego i przemysłu maszynowego — o koszcie budowy powyżej 50 milionów zł,
- 5) zakłady przemysłowe pozostałych resortów — o koszcie budowy powyżej 30 milionów zł,
- 6) zakłady przemysłowe o przewidywanym zatrudnieniu powyżej 400 osób niezależnie od gałęzi przemysłu i wysokości nakładów inwestycyjnych,
- 7) bazy przedsiębiorstw budowlano-montażowych o zasięgu działania wykraczającym poza województwo,
- 8) koleje normalnotorowe:
 - a) nowe linie kolejowe,
 - b) budowa trakcji elektrycznej,
 - c) rozbudowa i przebudowa węzłów kolejowych związana ze zmianą układu węzła lub wymagająca przesunięcia dworców stacji przetokowych i ładunkowych,
- 9) drogi publiczne:
 - a) nowe drogi państwowe,
 - b) przebudowa dróg państwowych związana ze zmianą szerokości nawierzchni,
- 10) drogi wodne:
 - a) nowe porty,
 - b) przystosowanie rzek do żeglugi i budowa kanałów żeglownych i spławnych,
 - c) zbiorniki wodne o koszcie budowy powyżej 30 mil. zł,
 - d) regulacja rzek i zabudowa potoków o koszcie budowy powyżej 30 mil. zł,
- 11) porty lotnicze, lotniska i szybowiska,
- 12) w zakresie łączności:
 - a) nowe międzymiastowe linie telekomunikacyjne zarówno kablowe jak i napowietrzne,
 - b) radiostacje nadawcze,

- 13) magazyny hurtowe o zasięgu zbytu wykraczającym poza województwo,
- 14) w zakresie gospodarki komunalnej i mieszkaniowej:
 - a) nowe wodociągi i kanalizacje,
 - b) nowa sieć tramwajowa i trolejbusowa,
 - c) nowe osiedla lub bloki mieszkaniowe liczące powyżej 500 izb,
- 15) w zakresie szkolnictwa i nauki:
 - a) szkoły średnie zawodowe,
 - b) szkoły wyższe,
 - c) instytuty naukowo-badawcze i ich placówki,
 - d) domy akademickie,
- 16) w zakresie kultury:
 - a) biblioteki o zbiorach powyżej 100.000 tomów,
 - b) muzea ogólne,
 - c) teatry stałe, opery i filharmonie,
- 17) szpitale specjalistyczne i kliniczne,
- 18) wyciągi górskie,
- 19) stadiony z trybunami mieszczącymi ponad 20 tys. widzów,
- 20) budynki administracyjne dla urzędów i instytucji o zasięgu działania wykraczającym poza województwo,
- 21) wszystkie inwestycje zakwalifikowane przez inwestora centralnego jako **specjalne**, niezależnie od wysokości nakładów inwestycyjnych.

§ 21. Wojewódzkie komisje planowania gospodarczego wyrażają zgodę na lokalizację ogólną inwestycji nie wymienionych w § 20 o koszcie powyżej 500 tysięcy zł, a powiatowe komisje planowania gospodarczego — wszystkich pozostałych inwestycji.

§ 22. Wnioski o uzgodnienie lokalizacji ogólnej inwestycji określonych w § 20 inwestorzy składają do PKPG (Dep. Planów Terenowych i Lokalizacji) z wyłączeniem inwestycji specjalnych, które należy składać do Komisji Lokalizacyjnej przy PKPG. Wnioski powinny być uprzednio zaopiniowane przez inwestora centralnego.

§ 23. Do wniosków o uzgodnienie lokalizacji ogólnej inwestycji obowiązani są dołączyć następujące materiały:

- 1) dwa egzemplarze nie zatwierdzonych jeszcze założeń projektu wraz z załącznikami przewidzianymi w §§ 40—42 oraz 44—46 instrukcji nr 98. W szczególnych przypadkach, kiedy sporządzenie założeń projektu może być pominięte (Instrukcja nr 98 — § 37 ust. 2), należy zamiast założeń projektu przedłożyć następujące dane:
 - a) krótki opis przedmiotu inwestycji,
 - b) szczegółowe określenie wielkości i rodzaju produkcji lub usług,
 - c) propozycje lokalizacji ogólnej wraz z treściwym uzasadnieniem,
 - d) określenie zakresu przewidywanej dalszej rozbudowy,
 - e) dane o współpracy z innymi inwestorami,
 - f) termin oddania inwestycji do użytku ewentualnie etapy uruchomienia,
 - g) orientacyjny koszt budowy,
- 2) dla inwestycji planowanych poza obrębem miast — odrsy mapy w skali 1:100.000 z oznaczeniem proponowanej lokalizacji dla inwestycji liniowych jak: koleje, drogi, linie energetyczne itp., szkic może być w skali mniejszej, lecz nie niższej 1:300.000,
- 3) opinię właściwej terenowo WKPG w przypadkach, gdy wniosek lokalizacyjny jest kierowany do Departamentu Planów Terenowych i Lokalizacji PKPG;
- 4) opinię właściwej terenowo Pow. KPG w przypadkach, gdy lokalizacja ogólna jest uzgadniana z WKPG;
- 5) opinię Centralnego Związku Spółdzielczego — Biura Spółdzielni Mieszkaniowych — dla spółdzielczego budownictwa mieszkaniowego.

§ 24. Dowodem uzgodnienia lokalizacji ogólnej jest zaświadczenie lokalizacyjne wydane przez właściwy organ według wzoru nr 1, stanowiącego załącznik do instrukcji.

§ 25. Rozpatrzenie przez właściwe organy wniosku o uzgodnienie lokalizacji ogólnej powinno nastąpić w ciągu 20 dni od daty złożenia wszystkich wymaganych materiałów.

§ 26. W przypadkach szczególnie trudnych i spornych WKPG mogą występować do PKPG (Departament Planów Terenowych i Lokalizacji), a Pow. KPG do WKPG o wytyczne niezbędne do wydania decyzji lub bezpośrednio wydanie decyzji.

§ 27. 1. W przypadku niemożności uzgodnienia lokalizacji ogólnej wskutek zasadniczej rozbieżności stanowisk inwestora i WKPG — inwestor centralny może przedłożyć sprawę do decyzji PKPG (Departament Planów Terenowych i Lokalizacji) zawiadamiając jednocześnie o tym WKPG. WKPG po otrzymaniu zawiadomienia od inwestora obowiązana jest podać swoje stanowisko PKPG.

2. W przypadku zasadniczej rozbieżności stanowisk inwestora i Pow. KPG — inwestor naczelny może w analogicznym trybie przedłożyć sprawę do decyzji WKPG.

R O Z D Z I A Ł I V.

Zasady wyboru lokalizacji szczegółowej

§ 28. Przy wyborze lokalizacji szczegółowej należy dążyć do zapewnienia warunków fizjograficznych i geologicznych najkorzystniejszych dla realizacji danej inwestycji. Inwestycje wymagające obsługi kolejowej, powinny być lokalizowane w miejscach zapewniających łatwość racjonalnego pod względem technicznym połączenia z siecią kolejową. Należy przy tym unikać przecinania boczniami kolejowymi dróg publicznych oraz ważniejszych arterii komunikacyjnych w miastach.

Tereny przewidziane pod budowę powinny ograniczać się do niezbędnych rozmiarów zapewniających należyte warunki funkcjonowania obiektu inwestycyjnego. Należy unikać terenów stanowiących drobną własność prywatną, terenów zabudowanych, gleb o wysokiej bonitacji, terenów o wysokiej kulturze rolnej, ogródków działkowych stałych oraz terenów zalesionych.

§ 29. Przy ustalaniu lokalizacji szczegółowej **zakładów przemysłowych** należy kierować się następującymi zasadami:

- 1) zakłady przemysłowe o charakterze uciążliwym lub szkodliwym dla otoczenia powinny być lokalizowane poza obrębem osiedli mieszkaniowych,
- 2) zakładów przemysłowych nie należy lokalizować na terenach dzielnic miast (osiedli) o nadmiernym skupieniu zakładów przemysłowych,
- 3) wielkość terenu zajętego przez zakład powinna ograniczać się do obszaru niezbędnego z punktu widzenia potrzeb procesów technologicznych przy równoczesnym dążeniu do możliwie największej dozwolonej komasacji kubatury i zagęszczenia zabudowy — w celu niedopuszczenia do tworzenia zbędnych rezerw terenowych między budynkami, a jednocześnie uwzględniać możliwości rozbudowy zakładu,
- 4) przy wyborze terenu budowy należy uwzględniać wymagania racjonalnej eksploatacji zakładu; rozmiary terenu i jego konfiguracja powinny zapewniać właściwe rozmieszczenie budynków i urządzeń w zależności od procesu produkcyjnego,
- 5) położenie zakładu powinno zapewniać możliwość dogodnego osiedlenia pracowników w istniejących osiedlach z uwzględnieniem dogodnej komunikacji z zakładem oraz niezbędnych wymogów sanitarnych; wybór terenu pod osiedle pracownicze powinien być przeprowadzany równocześnie z wyborem terenu dla zakładu przemysłowego,
- 6) w przypadku konieczności budowy bocznicy kolejowej położenie terenu powinno umożliwiać dogodnie jej podłączenie do pobliskiej stacji kolejowej lub pobliskiej bocznicy kolejowej,
- 7) teren powinien posiadać w miarę możliwości równą powierzchnię i pochylenie, zapewniające odprowadzenie wód powierzchniowych; zagospodarowanie terenu nie powinno być w zasadzie połączone z poważniejszymi robotami ziemnymi,
- 8) rodzaj gruntu powinien w zasadzie umożliwiać budowę budynków i urządzeń bez dodatkowych nakładów na fundamentowanie; poziom wód gruntowych na terenie budowy powinien być możliwie poniżej głębokości piwnic, tuneli itp.; teren nie powinien być narażony na zalewy wód powodziowych,
- 9) teren budowy zakładu nie związanego z wydobyciem kopaliny nie powinien w zasadzie leżeć w strefie zalegania kopaliny oraz na obszarze występowania szkodliwych, jak również na obszarach krasowych i usuwiskowych,
- 10) położenie terenu powinno umożliwiać dogodnie zaopatrzenie w wodę i odprowadzenie wód ściekowych,

11) teren budowy powinien znajdować się w miarę możliwości w pobliżu osiedla i istniejących sieci elektrycznej i wodociągowej, w bliskim sąsiedztwie innych przewidzianych do budowy zakładów, z którymi projektowany zakład powinien współpracować w zakresie budowy dróg, elektrowni, wodociągów, kanalizacji i innych sieci, ośrodka mieszkaniowego i kulturalno-socjalnego, jak również w pobliżu zakładów, z którymi projektowany zakład uzupełnia się w zakresie procesów technologicznych w oparciu o kompleksowe wykorzystanie surowców.

§ 30. 1. Przy projektowaniu lokalizacji **ośrodków gospodarczych w państwowych gospodarstwach rolnych** wszystkich resortów oraz w **spółdzielniach produkcyjnych** należy dążyć do ich powiązania z istniejącymi zwartymi osiedlami, a zarazem unikać w miarę możliwości sytuacji w terenach, gdzie mogą wystąpić trudności zaopatrzenia w wodę.

2. Budynki mieszkalne w państwowych gospodarstwach rolnych wszystkich resortów oraz w spółdzielniach produkcyjnych należy lokalizować przede wszystkim w obrębie istniejących zwartych osiedli w pobliżu ośrodków gospodarczych.

3. **Państwowe ośrodki maszynowe** należy lokalizować na peryferiach miast lub osiedli przy zachowaniu w granicach możliwości niewielkiej strefy izolacyjnej od terenów zabudowy mieszkalnej.

4. Pod **zalesienia inwestycyjne** należy przeznaczać nieużytki, tereny wymagające zalesienia ze względu na retencję wód, tereny stanowiące pasy ochronne, izolacyjne itp.

§ 31. 1. Tereny przewidziane pod **bazy przedsiębiorstw budowlano-montażowych** powinny być wybierane w ten sposób, aby zapewniały dogodnie i ekonomicznie powiązania komunikacyjne z istniejącymi i planowanymi placami budów.

2. Ze względu na charakter baz nie należy ich lokalizować na terenach intensywnej zabudowy miejskiej, lecz w dzielnicach peryferyjnych. Z drugiej strony jednak bazy te nie powinny być zbyt oddalone od terenów o dużym nasileniu budownictwa.

§ 32. Przy inwestycjach w zakresie **komunikacji i łączności** należy zwrócić uwagę, aby nie zakłócały one rozwoju osiedli, lecz stanowiły poprawę ich układu przestrzennego. Przy lokalizacji tych inwestycji należy brać pod uwagę współpracę i wzajemne uzupełnianie się różnych środków transportu lub łączności.

§ 33. 1. Teren wybrany pod **magazyny lub składy** powinien pod względem fizjograficznym zapewniać jak najlepsze warunki składowania, odpowiednie do specyficznych wymagań różnych towarów.

2. Magazyny i składy, które wymagają obsługi oddzieloną boczną, powinny być w zasadzie lokalizowane w dzielnicach magazynowo - składowych.

3. Magazyny i składy, które nie wymagają obsługi bocznicowej, mogą być lokalizowane w strefie pozamiejskiej, w dzielnicach peryferyjnych lub w śródmieściu w zależności od wielkości zapotrzebowanego terenu, zasięgu rozprządzenia masy towarowej, asortymentu składowanych towarów i stopnia uciążliwości dla otoczenia.

4. Magazyny o dużym tonażu i częstej rotacji składowanych towarów powinny mieć zapewniony łatwy dostęp komunikacyjny odpowiedniej przepustowości.

§ 34. 1. 1) **Sieć komunikacji miejskiej** powinna być tak lokalizowana, żeby zapewniała jak najdogodniejsze powiązanie dzielnic mieszkaniowych z zakładami pracy, ośrodkami administracyjnymi, kulturalnymi i handlowymi miasta, jak również z dworcami kolejowymi, portami, lotniskami,

2) przy lokalizowaniu **sieciovych urządzeń komunalnych** (woda, kanalizacja itp.), należy w miarę możliwości unikać prowadzenia ich przez tereny, na których nie będą w pełni wykorzystane,

3) **hotele** należy lokalizować w centrum miasta w punktach łatwo dostępnych pod względem komunikacyjnym.

2. 1) Przy lokalizacji **budownictwa mieszkaniowego** należy dążyć do koncentracji budownictwa w częściach śródmiejskich oraz przy głównych arteriach, rozbudowując miasto od centrum na zewnątrz.

2) tereny pod budownictwo mieszkaniowe powinny być położone możliwie blisko zakładów pracy lub posiadać z nimi dobre powiązania komunikacyjne,

3) tereny pod budownictwo mieszkaniowe należy wybierać po stronie nawietrznej w stosunku do obiektów szkodliwych lub uciążliwych dla otoczenia z zachowaniem stref izolacyjnych oraz w górze rzeki w stosunku do zakładów odprowadzających do niej ścieki,

4) przy wyborze terenów pod budownictwo mieszkaniowe należy dążyć do dobrej ekspozycji budynków zapewniającej właściwe nasłonecznienie mieszkań,

5) przy wyborze terenów pod budownictwo mieszkaniowe należy w jak największym stopniu wykorzystać istniejące rezerwy terenowe osiedla (np. budownictwo plombowe),

6) przy lokalizowaniu budownictwa mieszkaniowego požądane jest maksymalne wykorzystanie istniejącego uzbrojenia terenu w sieć wodociągową, kanalizacyjną, uliczną itp., w przypadku braku terenów uzbrojonych należy brać pod uwagę całość nakładów inwestycyjnych na urządzenia komunalne,

7) przy wyborze terenu pod budownictwo mieszkaniowe należy uwzględniać możliwość obsłużenia mieszkańców przez istniejące instytucje administracyjne, kulturalne i socjalne,

8) lokalizacja budownictwa mieszkaniowego nie powinna ograniczać możliwości rozbudowy zakładów przemysłowych, węzłów komunikacyjnych, portów itp.

§ 35. 1. Przy ustalaniu lokalizacji szczegółowej inwestycji w zakresie **urządzeń kulturalnych i socjalnych** należy zwrócić szczególną uwagę na czynniki topograficzne i zdrowotne terenu.

2. Należy dążyć do zapewnienia lokalizowanym inwestycjom jak najbardziej sprzyjających warunków mikroklimatu np. ochrony przed silnymi wiatrami, dobrej ekspozycji słonecznej (światłej i ciepłej) oraz powiązania z terenami zielonymi.

3. Podstawowe urządzenia kulturalne, socjalne i służby zdrowia, jak np.: żłobki, przedszkola, szkoły podstawowe i szpitale powinny być lokalizowane z dala od arterii komunikacyjnych o dużym natężeniu ruchu, w miejscach zacisznych. Należy dążyć do równomiernego obsłużenia obiektami tego rodzaju całego terenu miasta.

4. Urządzenia kulturalne, socjalne i służby zdrowia nie powinny być lokalizowane na terenach, gdzie występują zanieczyszczenia powietrza, wody lub gruntu — dymami, gazami, kurzem oraz ściekami szkodliwymi lub uciążliwymi.

ROZDZIAŁ V.

Tryb uzgadniania lokalizacji szczegółowej.

§ 36. Uzgodnienia lokalizacji szczegółowej wymagają:

- 1) wszystkie inwestycje, które podlegają obowiązkowi uzgadniania lokalizacji ogólnej,
- 2) inwestycje budowlane związane z działalnością gospodarczą państwowych gospodarstw rolnych wszystkich rezerwów oraz spółdzielni produkcyjnych,
- 3) nowe inwestycje wodno-melioracyjne,
- 4) zalesienia inwestycyjne gruntów porolnych i nieużytków,
- 5) mosty i wiadukty na liniach kolejowych, drogach publicznych i ulicach oraz nastawnie w granicach miast,
- 6) rozbudowy i przebudowy, których wykonanie jest związane:
 - a) z powiększeniem terenu dotychczas użytkowanego,
 - b) z powiększeniem intensywności zabudowy,
 - c) ze zmianą układu plastycznego,
 - d) ze zmianą użytkowania istniejących budynków.

§ 37. Uzgodnienia lokalizacji szczegółowej nie wymagają:

1) inwestycje budowlane spółdzielni produkcyjnych, lokalizowane zgodnie z zatwierdzonym planem zagospodarowania przestrzennego lub w braku takiego planu zgodnie z innym planem opracowanym w myśl obowiązujących przepisów i uzgodnionym z wojewódzkim zarządzeniem architektoniczno-budowlanym; inwestycje te wymagają stwierdzenia przez architekta powiatowego zgodności ich lokalizacji z planem,

2) rozbudowa i modernizacja torowisk w granicach pasa wyłączenia kolejowego, dokonywana bez zmiany ilości torów na szlaku lub ich prześwietu oraz sposobu trakcji,

3) budowa urządzeń techniczno-eksploatacyjnych w granicach pasa wyłączenia kolejowego jak np. nastawnie poza terenami miast, posterunków blokowych, domków torowych i przejazdowych, budek przy torach dla kanalarzy, służby ruchu, służby drogowej i drezyn oraz punktów kontrolnych,

4) odbudowa mostów znajdujących się poza terenami miast i osiedli polegająca na uzupełnieniu poszczególnych brakujących przęseł,

5) wyciercienia poszukiawcze i badawcze,

6) rozbudowa linii przewodowych energetyki i łączności polegająca na zwiększeniu ilości przewodów,

7) inwestycje w granicach lotnisk i szybowisk z wyjątkiem budynków administracyjnych, mieszkaniowych i kulturalno-socjalnych; natomiast wymagają uzgodnienia lokalizacji szczegółowej wszystkie obiekty poza granicami lotnisk i szybowisk związane z ich funkcjonowaniem, oraz inwestycje na lotniskach ograniczające zabudowę poza lotniskami,

8) inwestycje o charakterze techniczno-eksploatacyjnym w portach, zimowiskach oraz na drogach wodnych śródlądowych, jak np. tory i nawierzchnie na nabrzeżach, wieże oświetleniowe na falochronach, instalacje sygnalizacyjne z wyjątkiem linii telefonicznych, wykraczających poza tereny podlegające administracyjnie inwestorowi, prace z zakresu regulacji wykonywane w zbiornikach wodnych i korytach rzek oraz takie prace na ich brzegach, które nie wpływają na przebieg i ukształtowanie tych brzegów; natomiast wymagają uzgodnienia lokalizacji szczegółowej ogrodzenia portów, magazyny, wieże oświetleniowe na terenie portów itp.

§ 38. Lokalizacja szczegółowa inwestycji kolejowych lub drogowych może dotyczyć poszczególnych odcinków tras. Lokalizacja szczegółowa może również ograniczać się do poszczególnych elementów węzła, jak: wiadukt, łącznica, stacja rozrządowa, postojowa, ładunkowa lub osobowa, z tym jednak, że jej uzgodnienie następuje w oparciu o koncepcję całości węzła.

§ 39. Brak planu zagospodarowania przestrzennego miasta lub miejscowości nie może stanowić podstawy do odmownej udzielenia zgody na lokalizację szczegółową zamierzonej inwestycji. W tym przypadku inwestor obowiązany jest przedstawić projekt lokalizacji inwestycji podstawowej wraz z przybliżonym projektowanym rozmieszczeniem inwestycji związanych z inwestycją podstawową (np. wodociągów, kanalizacji, dróg, bocznic), jak również określić wynikające z projektowanej lokalizacji inwestycji ograniczenie w użytkowaniu sąsiednich terenów (np. strefy ochronne, ograniczenie wysokości zabudowy).

§ 40. 1. Projekt lokalizacji szczegółowej opracowuje inwestor w porozumieniu z kierującym biurem projektów, wojewódzkim zarządzeniem architektoniczno-budowlanym lub architektem powiatowym oraz w miarę potrzeby z WKPG lub Pow. KPG.

2. W przypadku, gdy chodzi o lokalizację szczegółową inwestycji o dużym znaczeniu dla gospodarki narodowej, przy zatwierdzaniu założeń projektu inwestor centralny z urzędu (zgodnie z instrukcją nr 98 — § 39 pkt 11 i § 43 pkt 10) lub na wniosek inwestora naczelnego może zastrzec opracowanie projektu lokalizacji szczegółowej przez specjalnie w tym celu powołaną komisję. Powołanie komisji może nastąpić również na wniosek Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury.

3. Projekt lokalizacji szczegółowej całkowicie nowych ośrodków gospodarczych spółdzielni produkcyjnych opracowywany jest przez komisje, powoływane przez wojewódzkie zarządy rolnictwa.

§ 41. 1. Komisję do opracowania lokalizacji szczegółowej, o której mówi § 40 ust. 2, powołuje właściwy minister lub kierownik urzędu centralnego.

W skład komisji wchodzi:

- 1) imiennie wyznaczony przewodniczący, którym w zasadzie powinien być główny projektant,
- 2) przedstawiciele inwestora,
- 3) przedstawiciele kierującego biura projektów i w razie potrzeby biur specjalizowanych,
- 4) przedstawiciele właściwych terenowo WKPG,
- 5) przedstawiciele właściwych terenowo wojewódzkich zarządów architektoniczno-budowlanych,
- 6) w miarę potrzeby inne osoby dokooptowane przez przewodniczącego komisji np. przedstawiciele DOKP, wojew. zarządu dróg publicznych, inspekcji sanitarnej, zarządu energetycznego, zakładów gazownictwa, wojewódzkiego zarządu wodno-melioracyjnego, woj. konserwatora przyrody, Urzędu Górniczego, Wojewódzkiej Komendy TOPL, rzeczoznawcy zabytków archeologicznych przy Centralnym Zarządzie Muzeów i Ochrony Zabytków Ministerstwa Kultury i Sztuki i inni.

W pracach komisji mogą brać udział również przedstawiciele Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury. W związku z tym inwestor centralny obowiązany jest każdorazowo zawiadamiać PKPG, (Dep. Planów Terenowych i Lokaliza-

cji) oraz Komitet do Spraw Urbanistyki i Architektury (Departament Urbanistyki) o powołaniu, składzie i terminach pracy komisji.

2. Komisję do opracowania lokalizacji szczegółowej inwestycji specjalnych powołuje właściwy minister. W skład komisji wchodzi:

- 1) imiennie wyznaczony przewodniczący,
- 2) przedstawiciele Komisji Lokalizacyjnej przy PKPG,
- 3) przedstawiciel WKPG,
- 4) jak w ust. 1 pkt 2, 3 i 6.

Imienną listę członków komisji inwestor centralny każdorazowo uzgadnia z Komisją Lokalizacyjną przy PKPG.

3. W skład komisji powoływanej przez wojewódzki zarząd rolnictwa wchodzi:

- 1) imiennie wyznaczony przewodniczący,
- 2) przedstawiciel powiatowej komisji planowania gospodarczego,
- 3) architekt powiatowy lub osoba przez niego wyznaczona,
- 4) przedstawiciel powiatowego zarządu rolnictwa,
- 5) przedstawiciel spółdzielni produkcyjnej,
- 6) w miarę potrzeby inne osoby dokooptowane przez przewodniczącego.

W pracach komisji mogą brać udział przedstawiciele wojewódzkich komisji planowania gospodarczego i wojewódzkich zarządów architektoniczno-budowlanych. W związku z tym powołujący komisję obowiązany jest każdorazowo zawiadomić WKPG i wojewódzki zarząd architektoniczno-budowlany o składzie i terminach prac komisji.

4. Przewodniczący komisji wyznacza sekretarza komisji.

§ 42. Przed przystąpieniem komisji do pracy biuro projektów przeprowadza orientacyjne obliczenia następujących danych: wielkość potrzebnego terenu i wymagania, jakim musi odpowiadać, wielkość i rodzaj przewozów oraz sposób obsługi transportowej, zapotrzebowanie podstawowych surowców, zapotrzebowanie energii elektrycznej, gazu, pary wysokiego i niskiego ciśnienia, wody i jej jakości, ilość i charakter ścieków.

Ponadto biuro projektowe sporządza wstępny szkic planu generalnego oraz zbiera inne materiały mogące mieć wpływ na wybór terenu jak warunki ekonomiczne, techniczne itd. oraz oblicza orientacyjnie zapotrzebowanie na podstawowe miejscowe materiały budowlane jak piasek, kruszywo, kamień, glina, cegła itd., wodę i energię elektryczną na okres budowy oraz zapotrzebowanie robotników budowlanych.

§ 43. Komisja przeprowadza następujące prace w terenie:

- a) zapoznaje się z rejonem określonym w lokalizacji ogólnej i ustala warianty lokalizacji szczegółowej na podstawie materiałów przedstawionych przez organy terenowe i biuro projektów,
- b) przeprowadza analizę niezbędnej wielkości terenu oraz poszczególnych wariantów lokalizacji szczegółowej, porównuje je między sobą i wybiera wariant optymalny,
- c) w czasie pracy w terenie komisja nie przeprowadza badań i pomiarów gruntów z wyjątkiem najprostszyc, korzysta natomiast z informacji organów i specjalistów miejscowych,
- d) po określeniu wariantu optymalnego komisja ustala, jakie badania szczegółowe należy przeprowadzić na tym terenie; w przypadkach szczególnie trudnych komisja może wytypować więcej wariantów w celu przeprowadzenia na nich dokładnych badań.

§ 44. 1. Po przeprowadzeniu analizy wariantów lokalizacji komisja sporządza szczegółowy protokół. Protokół powinien zawierać dla każdego wariantu zasadnicze dane w zakresie:

- a) topografii,
- b) fizjografii, zawierające krótką charakterystykę terenu pod względem ukształtowania i przydatności pod zabudowę oraz klimatu lokalnego,
- c) komunikacji, zawierające określenie technicznych możliwości obsługi kolejowej oraz powiązań drogowych,
- d) energetyki, zawierające określenie możliwości uzyskania energii elektrycznej, gazu oraz ewentualnie pary i gorącej wody z podaniem ich ilości i parametrów,
- e) zaopatrzenia w wodę,
- f) odprowadzenia i sposobu oczyszczania ścieków,
- g) kooperacji z istniejącymi lub planowanymi obiektami,
- h) możliwości zachowania przepisowych stref ochronnych,

- i) dotychczasowego sposobu użytkowania terenu, osoby posiadacza lub właściciela oraz tytułu posiadania lub własności,
- j) konieczności wyburzeń istniejących budynków i budowli oraz rozmiarów tych wyburzeń,
- k) możliwości naboru kadr z miejscowej ludności,
- l) możliwości wykorzystania miejscowych materiałów budowlanych i warunków organizacji budowy.

Powyższy schemat ma charakter ramowy. W zależności od rodzaju obiektu niektóre zagadnienia mogą być rozwinięte lub uzupełnione, inne zaś ujęte bardzo zwięźle lub nawet pominięte. Ponadto protokół powinien zawierać krótkie podsumowanie dodatnich i ujemnych stron każdego wariantu, uszeregowanie wariantów od najkorzystniejszego do najmniej korzystnego, ustalenie niezbędnej wielkości terenu oraz zwięźle uzasadnienie wyboru wariantu optymalnego. W miarę potrzeby protokół powinien wymienić badania szczegółowe, których przeprowadzenie jest niezbędne do powzięcia ostatecznych wniosków.

2. Do protokołu należy załączyć:

- 1) odrys mapy rejonu w skali 1:50.000 lub 1:25.000 w miarę potrzeby zaktualizowany z oznaczeniem rozpatrywanych wariantów. W braku podkładów mapowych w wymienionej skali może być użyty podkład w skali dostępnej.
- 2) kopię planu pomiarowego terenu budowy wg optymalnego wariantu w skali 1:10.000, 1:5.000 lub większej w zależności od rozmiarów obiektu z oznaczeniem ukształtowania terenu, naniesionym schematem rozplanowania obiektu wraz z projektowanymi połączeniami do sieci komunikacyjnej, energetycznej, wodnej itd. W braku podkładów w wymienionej skali należy sporządzić szkic orientacyjny, zawierający te same elementy, pozwalający jednocześnie określić usytuowanie terenu. Dla inwestycji liniowych sporządzenie takiego planu obowiązuje tylko dla odcinków stanowiących przejście przez osiedla lub ich obejścia.

§ 45. 1. Po przeprowadzeniu w miarę potrzeby określonych badań szczegółowych komisja uzupełnia protokół ich wynikami i formułuje ostateczne wnioski w sprawie wyboru terenu. Protokół podpisują co najmniej przewodniczący i sekretarz komisji.

2. W przypadku gdy wyniki badań szczegółowych dyskwalifikują wszystkie lub niektóre warianty, komisja podejmuje uchwałę o konieczności opracowania nowych wariantów lokalizacji szczegółowej lub o konieczności zmiany lokalizacji ogólnej a w pewnych przypadkach zaniechania zamierzonej rozbudowy.

§ 46. W przypadkach nie wymagających szczegółowych badań terenu i nie budzących wątpliwości komisja podejmuje uchwałę bezpośrednio po przeanalizowaniu wariantów lokalizacji szczegółowej w terenie.

§ 47. 1. Jeżeli lokalizację szczegółową opracowuje inwestor w trybie § 40 ust. 1, wówczas po dokonaniu wizji terenowej sporządza się trzeciwy protokół w zasadzie według schematu podanego w § 44 ust. 1.

2. W przypadku inwestycji drobnych, nie uciążliwych dla otoczenia lub nie posiadających szczegółowych wymagań, protokół należy ograniczyć do elementów istotnych dla danej inwestycji.

3. Protokół podpisują przedstawiciele inwestora i kierującego biura projektów.

4. Do protokołu należy dołączyć szkice określone w § 44 ust. 2.

§ 48. 1. Organami właściwymi do wyrażania zgody na projektowaną, przez inwestorów lokalizację szczegółową są:

- 1) Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego (Komisja Lokalizacyjna przy PKPG) — dla wszystkich inwestycji zakwalifikowanych przez inwestora centralnego jako specjalne,
- 2) główni architekci województw — dla wszystkich pozostałych inwestycji o koszcie powyżej 500 tys. zł, z wyłączeniem inwestycji wodno-melioracyjnych i zalesień inwestycyjnych,
- 3) architekci powiatowi — dla wszystkich pozostałych inwestycji o koszcie poniżej 500 tysięcy zł z wyłączeniem inwestycji wodno-melioracyjnych i zalesień inwestycyjnych,
- 4) wojewódzkie komisje planowania gospodarczego — dla inwestycji wodno-melioracyjnych o koszcie powyżej 500 tysięcy zł,
- 5) powiatowe komisje planowania gospodarczego dla inwestycji wodno-melioracyjnych o koszcie poniżej 500 tys. zł

oraz dla zalesień inwestycyjnych na terenie powiatu niezależnie od wysokości nakładów.

2. Komitet do Spraw Urbanistyki i Architektury może zastrzec do swojej decyzji wyrażenie zgody na lokalizację szczegółową inwestycji wpływających w sposób zasadniczy na prawidłowe ukształtowanie miast i innych miejscowości. Zgoda na lokalizację szczegółową takich inwestycji wyrażana jest w porozumieniu z PKPG. W tych przypadkach wnioski o uzgodnienie lokalizacji szczegółowej inwestorzy składają w wojewódzkich zarządach architektoniczno-budowlanych, które po zaopiniowaniu przesyłają je do Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury.

3. 1) Ilekroć w niniejszej instrukcji jest mowa o głównych architektach województw, należy przez to rozumieć również Naczelnego Architekta Warszawy oraz głównych architektów miast: Częstochowy, Krakowa, Lublina, Łodzi, Poznania, Szczecina, Warszawy i Wrocławia.

2) Ilekroć w niniejszej instrukcji jest mowa o architektach powiatowych, należy przez to rozumieć również architektów miejskich w prezydiach rad narodowych miast stanowiących powiaty miejskie.

§ 49. Do wniosków o uzgodnienie lokalizacji szczegółowej inwestorzy obowiązani są dołączyć następujące materiały:

- 1) zatwierdzone założenia projektu wraz z załącznikami, a w przypadkach, kiedy opracowanie założeń projektu może być pominięte opracowanie wg schematu podanego w § 23 pkt 1 — w 1 egzemplarzu,
- 2) protokół o wyborze terenu wraz ze szkicami, zgodnie z § 44 lub § 47 — w 4 egzemplarzach (dla WKPG lub Pow. KPG, dla woj. zarządu architekt.-budowlanego, dla architekta powiatowego oraz do zwrotu wnioskodawcy),
- 3) odpisy uzgodnień wstępnych, wymienionych ramowo w § 183 instrukcji nr 98, a sprecyzowanych w szczegółowych instrukcjach branżowych o sporządzaniu dokumentacji projektowo-kosztorysowej — po 1 egzemplarzu.

§ 50. Do wniosków o uzgodnienie lokalizacji szczegółowej inwestycji specjalnych, inwestorzy centralni obowiązani są dołączyć następujące materiały:

- 1) zatwierdzone założenia projektu wraz z załącznikami, a w przypadkach, kiedy opracowanie założeń projektu może być pominięte, opracowanie zastępcze wg schematu podanego w § 23 pkt 1 w 1 egz.,
- 2) protokół o wyborze terenu wraz ze szkicami, zgodnie z § 44 lub § 47 — w 2 egzemplarzach,
- 3) odpisy uzgodnień wstępnych, wymienionych ramowo w § 183 instrukcji nr 98 a sprecyzowanych w instrukcjach branżowych — po 1 egz.,
- 4) wypowiedź WKPG i głównego architekta województwa dotycząca istniejącego i zamierzonego zagospodarowania terenu, na którym ma być zlokalizowana inwestycja specjalna,
- 5) ponadto 2 kopie planu pomiarowego terenu w skali 1:10.000, 1:5.000 lub większej z oznaczeniem granic terenu wytypowanego pod inwestycję specjalną.

Komisja Lokalizacyjna przy PKPG zawiadamia wojewódzkie zarządy architektoniczno-budowlane i architektów powiatowych o lokalizacji szczegółowej inwestycji specjalnej na nowych terenach, załączając kopie planów pomiarowych z oznaczeniem granic zajętego terenu.

§ 51. Do wniosku o uzgodnienie lokalizacji szczegółowej inwestycji wodno-melioracyjnych inwestorzy obowiązani są dołączyć następujące materiały:

- 1) zatwierdzone założenia projektu wraz z załącznikami — jeden egzemplarz,
- 2) mapa lub szkic w skali nie mniej niż 1:50.000, pozwalającej jednoznacznie określić teren zamierzonych inwestycji wodno-melioracyjnych — w 3 egzemplarzach (dla WKPG, dla inwestora i dla Pow. KPG).

§ 52. Do wniosku o uzgodnienie lokalizacji szczegółowej zalesień inwestycyjnych, inwestorzy obowiązani są dołączyć następujące materiały:

- 1) odrys mapy w skali 1:100.000 lub większej z oznaczeniem terenów wybranych pod zalesienia — w 3 egz. (do zwrotu inwestorowi, dla WKPG i dla Pow. KPG),
- 2) wykaz powierzchni terenów wybranych pod zalesienia, oznaczonych na mapie, z podziałem na nieużytki i słabe użytki rolne — w 3 egzemplarzach (do zwrotu inwestorowi, dla WKPG i dla Pow. KPG).

§ 53. Główni architekci województw podejmują decyzję w sprawie lokalizacji szczegółowej w porozumieniu z wojewódzkimi komisjami planowania gospodarczego, a odnośnie lokalizacji na terenie miast wojewódzkich i Częstochowy — z miejskimi komisjami planowania gospodarczego.

Architekci powiatowi podejmują decyzję w sprawie lokalizacji szczegółowej w porozumieniu z powiatowymi komisjami planowania gospodarczego.

§ 54. Dowodem uzgodnienia lokalizacji szczegółowej jest zaświadczenie lokalizacyjne wydane przez właściwą władzę według wzoru nr 2, stanowiącego załącznik do instrukcji.

§ 55. Rozpatrzenie przez właściwe organy wniosków o uzgodnienie lokalizacji szczegółowej powinno nastąpić w ciągu 20 dni od daty złożenia wymaganych materiałów.

§ 56. W przypadku niemożności uzgodnienia lokalizacji szczegółowej wskutek zasadniczych rozbieżności stanowisk inwestora i głównego architekta województwa inwestor centralny może przedłożyć sprawę do decyzji Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury (Departament Urbanistyki), załączając pismo głównego architekta województwa uzgodnione z WKPG, zawierające uzasadnienie zajętą stanowiska oraz materiały uzasadniające stanowisko inwestora. Komitet do Spraw Urbanistyki i Architektury w tych sprawach podejmuje decyzję w porozumieniu z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego. W przypadkach sporów o lokalizację szczegółową uzgadnianą z organami powiatowymi należy w analogiczny sposób przedkładać sprawę do decyzji odpowiednich organów wojewódzkich.

§ 57. 1. W przypadku niemożności uzgodnienia lokalizacji szczegółowej z WKPG inwestor centralny może przedłożyć sprawę do decyzji PKPG (Departament Planów Terenowych i Lokalizacji).

2. W przypadku zasadniczej rozbieżności stanowisk inwestora i Pow. KPG — inwestor naczelny może w analogicznym trybie przedłożyć sprawę do decyzji WKPG.

§ 58. 1. Zaświadczenie o uzgodnieniu lokalizacji szczegółowej traci ważność, o ile inwestor nie przystąpi do realizacji inwestycji w ciągu 5 lat od daty wystawienia zaświadczenia. W przypadkach inwestycji realizowanych na podstawie projektów typowych lub powtarzalnych, organ wydający zaświadczenie o uzgodnieniu lokalizacji szczegółowej może określić w zaświadczeniu krótszy termin ważności, lecz nie mniej niż dwuletni.

2. Przy inwestycjach o charakterze czasowym w zaświadczeniach należy ustalać okres trwania zlokalizowanych obiektów. W przypadku zamierzonej zmiany obiektów o charakterze czasowym na stałe inwestor obowiązany jest ponownie uzgodnić lokalizację.

§ 59. 1. Organ, który wydał zaświadczenie o uzgodnieniu lokalizacji szczegółowej w przypadkach gospodarczo uzasadnionych może z urzędu lub na wniosek osób zainteresowanych uchylić wydaną decyzję, zawiadamiając o tym zainteresowanego inwestora.

2. Inwestorowi przysługuje w terminie 7 dni prawo odwołania się od decyzji, o której mowa w ust. 1, do organu bezpośrednio nadrzędnego nad tym, który uchylił zgodę na lokalizację szczegółową.

§ 60. Wojewódzkie Komisje Planowania Gospodarczego wyrażają przewidzianą w instrukcji nr 98 (§ 41 ust. 2 i § 45 ust. 2) zgodę na rozbudowę istniejącego obiektu na podstawie przedłożonych przez inwestora założeń projektu rozbudowy.

§ 61. 1. Przy zgłaszaniu do Przewodniczącego PKPG wniosku o udzielenie zezwolenia na nabycie nieruchomości przeznaczonej dla realizacji inwestycji wypełnieniem wymogu art. 7 ust. 3 pkt 3 dekretu z dnia 26 kwietnia 1949 r. o nabywaniu i przekazywaniu nieruchomości niezbędnych dla realizacji narodowych planów gospodarczych (tekst jednolity Dz. U. z 1952 r. Nr 4, poz. 31) jest załączenie przez inwestora do wniosku odpisu zaświadczenia lokalizacyjnego stwierdzającego uzgodnienie lokalizacji szczegółowej.

2. Przy zgłaszaniu wniosku o przekazanie nieruchomości niezbędnych dla realizacji narodowych planów gospodarczych, wypełnieniem wymogu § 5 zdanie drugie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 sierpnia 1949 r. w sprawie przekazywania nieruchomości niezbędnych dla realizacji narodowych planów gospodarczych (Dz. U. Nr 47, poz. 354) jest załączenie przez inwestora do wniosku odpisu zaświadczenia lokalizacyjnego stwierdzającego uzgodnienie lokalizacji szczegółowej — w przypadku kiedy na przekazywanej nieruchomości mają być dokonane inwestycje lub też ma nastąpić zmiana sposobu jej użytkowania, a w przypadku gdy na przekazywanej nieruchomości nie będą dokonywane inwestycje ani nie nastąpi zmiana sposobu jej użytkowania — odpisu opinii WKPG.

§ 62. Odmowna decyzja Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w sprawie o nabycie lub przekazanie nieruchomości powoduje uchylenie zaświadczenia o uzgodnieniu lokalizacji szczegółowej inwestycji zlokalizowanej na danej nieruchomości.

Wzór nr 1

Wzór nr 2

dn. 195

Stempel podłużny organu powołanego do uzgodnienia lokalizacji ogólnej

Znak:

Na pismo z dnia

Znak:

dn. 195

Stempel podłużny organu powołanego do uzgodnienia lokalizacji szczegółowej

Znak:

Na pismo z dnia

Znak:

Do

Do

Zaświadczenie lokalizacyjne nr

Zaświadczenie lokalizacyjne nr

(Nazwa organu powołanego do uzgodnienia lokalizacji ogólnej)

(Nazwa organu powołanego do uzgodnienia lokalizacji szczegółowej) na podstawie uzgodnionej lokalizacji ogólnej — pismo*) (nazwa organu)

wyraża zgodę na lokalizację ogólną

. z dnia znak

wyraża zgodę na lokalizację szczegółową

(podać określenie inwestycji)

w

na terenie położonym (dokładne oznaczenie terenu na którym, zlokalizowana jest inwestycja)

U w a g i :

U w a g i :

Zaświadczenie ważne jest przy dołączeniu kopii planu sytuacyjnego z wykazaniem terenu objętego lokalizacją.

Zaświadczenie niniejsze wydano stosownie do § Instrukcji o zasadach wyboru i trybie uzgadniania lokalizacji inwestycji. Zarządzenie Przewodniczącego PKPG nr 40 z dnia 11 marca 1955 r. (Biuletyn PKPG nr 7, poz. 24).

Zaświadczenie niniejsze wydano stosownie do § Instrukcji o zasadach wyboru i trybie uzgadniania lokalizacji inwestycji. Zarządzenie Przewodniczącego PKPG nr 40 z dnia 11 marca 1955 r. (Biuletyn PKPG nr 7, poz. 24).

***) W porozumieniu:

Pieczęć okrągła

Pieczęć okrągła

Kierownik organu powołanego do uzgodnienia lokalizacji ogólnej

Kierownik organu powołanego do uzgodnienia lokalizacji szczegółowej

Do wiadomości otrzymuje:

Do wiadomości otrzymuje:

- 1)
- 2)
- 3)

- 1)
- 2)
- 3)

*) Skreślić w przypadkach, gdy nie jest wymagane uzgodnienie lokalizacji ogólnej.

**) Wypełnić w przyp., gdy lokalizacja szczegółowa jest uzgadniana z KUA lub jego terenowymi komórkami.

Adres Redakcji: Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego, Departament Prawny, Warszawa, Plac Trzech Krzyży 5.

Wydawca: Polskie Wydawnictwa Gospodarcze. Przedsiębiorstwo Państwowe, W-wa, ul. Poznańska 15, tel. 860-71, w. 38

PRENUMERATA: kwartalna 18 zł, półroczna 36 zł, roczna 72 zł. Cena egz. 2 zł. Zamówienia i wpłaty na prenumeratę przyjmują wszystkie urzędy pocztowe oraz listonosze.

Zamówienie PWG 130/Cz/55, podpisano do druku 21.III.55 r., druk ukończono 23.III.55 r.

Nakład 22.119. Papier gaz. mat. 50 gr., ark. wyd. 1,8.

Zam. 1494/c. Zakł. Graf. Dom Słowa Polskiego, Warszawa. B-6-4217

CENA NUMERU 2 ZŁ

